

Arrest

nr. 317 654 van 29 november 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X,
handelend als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarig kind
X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Rue Patenier 52
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, handelend als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarig kind X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 10 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat J. RICHIR.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Op 25 november 2021 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van de moeder van verzoeker, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 9 maart 2020 en een verzoek om internationale bescherming indiende op 11 maart 2020. De beslissing van de commissaris-generaal werd in beroep bevestigd door de Raad (RvV 30 mei 2022, nr. X).

1.2. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 12 maart 2023 binnenkwam, diende op 14 maart 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Op 8 mei 2024 nam de commissaris-generaal in hoofde van verzoeker een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 8 mei 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 14/03/2023
Overdracht CGVS: 06/06/2023 3*

Je had op 8 februari 2024, van 10u13 tot 12u00, een persoonlijk onderhoud met een ambtenaar van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS). Je werd bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Het persoonlijk onderhoud werd bijgewoond door jouw advocaat, meester Julie Janssens, loco meester Juliette Richir.

A. Feitenrelaas

Je verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en geboren te zijn in het dorp Kurto, district Wajid van de provincie Bakool. Je ging daar naar een Koranschool en je woonde daar tot jouw vertrek uit Somalië. Je bent lid van de Rahanweyn clan.

Af en toe sprak Al-Shabaab jou aan op straat en zeiden jou dat ze wilden dat je je bij hen aansloot. Ze sloegen je ook soms. Jij kon voorkomen gerekruteerd te worden door je te verstoppen in de huizen van andere mensen.

Op een dag in 2019 viel Al-Shabaab jouw vader lastig. Ze vroegen hem om of ze zijn zoon mochten rekruteren en zijn dochters uithuwelijken. Toen je vader weigerde, werd hij ontvoerd en verbleef hij een week in een gevangenis van Al-Shabaab. Even nadat hij terug vrij was gekomen, werd hij op een dag achtervolgd en had hij een auto ongeval waarbij hij zich verbrandde.

Eind 2019 vluchtte je vader weg uit het dorp en je hebt sindsdien niets meer van hem gehoord. De volgende dag was er een gevecht in het dorp. Jij was toen in de Koranschool. Jouw oma H.Y.D. kwam jou halen samen met je zussen R. en S. en jullie vertrokken samen uit het dorp.

De dag dat jullie uit Kurto vertrokken, vluchtten ook jouw moeder K.A.M. en jouw andere broers en zussen S., A., B., A., A., S. en A. weg uit het dorp. Zij kwamen naar België en dienden op 11 maart 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Jouw moeder werd geweigerd op basis van haar ongeloofwaardige recente herkomst. Jouw zussen A. en S. werden erkend omwille van hun vrees voor vrouwelijke genitale verminking.

Jij vluchtte daarentegen samen met jouw grootmoeder en jouw zussen R. en S. naar Kenia. Jullie verbleven daar samen in het vluchtelingenkamp Dadab, waar jullie tot begin 2023 woonden. Daarna reisden jullie samen via Turkije naar Griekenland, waar je grootmoeder achterbleef. Jij reisde vervolgens met R. en S. verder naar België, waar jullie aankwamen op 12 maart 2023. Jullie dienden op 14 maart 2023 in België een verzoek om internationale bescherming in. Je verklaart dat je 14 jaar was bij aankomst in België en dat je geboren was op 15 februari 2009.

Ter staving van jouw verzoek leg je een kopie van jouw Somalische geboorteakte en identiteitsbevestiging neer, opgesteld op 6 september 2020. Op 26 februari 2024 maakte je via mail opmerkingen over op de notities van jouw persoonlijk onderhoud.

Bij terugkeer naar Somalië vrees je gedood te worden door Al-Shabaab omdat je weigerde je bij hen aan te sluiten.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat je doorheen jouw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat je een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 8 februari 2024, hierna genoemd CGVS, p. 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In dit geval blijkt uit jouw administratieve dossier en uit de verklaringen afgelegd door jou en door jouw moeder op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die jouw moeder zelf reeds aanhaalde ter staving van haar verzoek om internationale bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het CGVS op 25 november 2021 – in het kader van jouw moeder haar asielaanvraag d.d. 11 maart 2020 – heeft geoordeeld dat jouw moeder niet aannemelijk had weten te maken daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het dorp Kurto, district Wajid van de provincie Bakool, Somalië. Deze beoordeling werd door de RvV in haar arrest d.d. 30 mei 2022 overgenomen: “De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoekster de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad is van oordeel dat verzoekster met haar betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering in de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. De commissaris-generaal oordeelde terecht dat verzoeksters kennis over de droogteperiodes ontoereikend is (i), haar kennis over de cholera-uitbraak niet doorleefd is (ii), haar verklaringen over de machtsovername van Al-Shabaab weinig doorleefd en niet-gedetailleerd zijn (iii), haar verklaringen omtrent haar vee niet geloofwaardig zijn (iv), ze geen overtuigende verklaringen aflegt met betrekking tot zakat (v) en verzoekster geen geloofwaardige verklaringen aflegt omtrent haar familiaal netwerk (vi).”

Ook op basis van jouw eigen verklaringen weet je niet te overtuigen wat betreft jouw herkomst uit Kurto. Jij geeft eveneens aan een Somaliër uit Kurto te zijn en nooit elders in Somalië te hebben gewoond (zie CGVS, p. 5). Je verklaart dat je uit Somalië vertrok eind 2019 (zie verklaring DVZ d.d. 02/06/2023). Wanneer je wordt gevraagd jezelf voor te stellen en te vertellen hoe jouw leven eruit zag in Somalië en wat je daar zoal deed, stel je dat je woonde met je moeder, je vader, je oma en de moeder van je moeder, en dat je naar een Koranschool ging in de buurt en tijdens de pauze ging spelen met andere kinderen (zie CGVS, p. 4). Daarna ga je in op de problemen die jij en jouw familie daar had met Al-Shabaab (ibid.). Wanneer je aangespoord wordt om meer te vertellen over jouw dagelijkse leven in het dorp, verklaar je enkel opnieuw dat je naar een Koranschool ging, dat je soms thuis bleef en soms met andere kinderen speelde (ibid.). Jouw verklaringen over jouw dagelijkse leven reiken niet verder dan dat. Wanneer je gevraagd wordt om uit te leggen hoe jouw dorpje eruit zag, stel je dat er één asfaltweg is, de moskee en de school aan één kant en het ziekenhuis, jullie huis en het meer aan de andere kant (zie CGVS, p. 11). Je noemt één clan die in het dorpje wonen en je beschrijft de omgeving als rood zand vol met bomen en velden met mais, cowpeas en ambulo (ibid.). Over Al-Shabaab stel je dat zij regels oplegden zoals specifieke kapsels en kledij en het verbod op gsm's (zie CGVS, p. 8). Bovenstaande door jou afgelegde (summiere) verklaringen over jouw vermeende geboortedorp en woonplaats Kurto, district Wajid provincie Bakool, weten dan ook geen afbreuk te doen aan de eerdere beoordeling van het CGVS d.d. 25 november 2021 (bevestigd door de RvV op 30 mei 2022) in het kader van de asielaanvraag van jouw moeder, namelijk dat er geen geloof kan worden gehecht aan jouw moeder haar voorgehouden afkomst uit Kurto in Somalië, en aldus ook niet aan de afkomst van haar minderjarige kinderen - waaronder jouzelf - uit voornoemd dorp.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van jouw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door jou ingeroepen (mogelijke toekomstige) problemen aldaar, die er onlosmakelijk mee verbonden zijn. Je stelt dat Al-Shabaab jou wilde rekruteren (zie CGVS, p. 7). Echter, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat jij voor jouw komst naar België in Kurto (Bakool, Somalië) hebt verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich volgens jouw verklaringen in deze regio zouden hebben voorgedaan. Jouw ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot jouw herkomstregio ondermijnen jouw vrees voor rekrutering, vermits je niet hebt aangetoond werkelijk recent uit een gebied afkomstig te zijn waarover Al-Shabaab de controle heeft. Je haalt bovendien geen vrees aan die niet gelinkt is aan Al-Shabaab.

Het CGVS dient daarbij op te merken dat je, door geen zicht te geven op jouw eigen recente herkomst, je ook geen zicht geeft op de werkelijke verblijfplaatsen van jouw familie. Je stelt dat je vader gevlucht is (zie CGVS, p. 7), dat je geen contact hebt gehouden met je grootmoeder (zie CGVS, p. 6) en dat je ooms hebt langs vaderszijde en langs moederszijde maar dat je niet weet waar zij nu wonen (ibid.). Gezien je ongeloofwaardige verklaringen over jouw eigen verblijfplaatsen, kan er weinig geloof worden gehecht aan jouw verklaring dat je niets meer hebt vernomen van jouw familie. Bovendien is het niet aannemelijk dat noch jij, noch je broers, zussen of moeder contact zouden hebben gehouden met familie na hun vertrek uit Somalië. Het CGVS dient dan ook te besluiten dat jij bij terugkeer wel nog over een familiaal netwerk beschikt dat je zou kunnen opvangen.

Bijgevolg maak je niet aannemelijk dat je gegronde redenen hebt om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat je bij een terugkeer naar jouw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie: UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw verblijfplaats(en) binnen en buiten Somalië.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt echter dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door jou neergelegde kopieën van jouw Somalische geboorteakte en identiteitsbevestiging veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. Er moet in de eerste plaats worden gesteld dat kopieën geen waarborg bieden inzake authenticiteit, waardoor er geen bewijswaarde aan kan worden toegekend, temeer jouw verklaringen en de verklaringen van jouw moeder over jullie recente herkomst ontoereikend waren. Ook jouw verklaringen over het bekomen van dit document kunnen niet overtuigen dat het over een authentiek document gaat. Je stelt dat je oma het document kreeg maar je weet niet van waar het kwam (zie CGVS, p. 9). Aangezien jouw foto en vingerafdruk op dit document staan, kan verwacht worden dat je kan uitleggen wat jij moest doen om het document te laten opstellen. Je stelt echter dat je zelfs niets moest doen (ibid.).

Pas wanneer je gewezen wordt op de foto, pas je je verklaring aan en stel dat er lang geleden een foto werd genomen in het Dadab kamp (zie CGVS, p. 9-10). Verder stel je dat je van niets weet (zie CGVS, p. 10). Deze documenten zijn bijgevolg onvoldoende bewijskrachtig om op te wegen tegen de geloofwaardigheidsproblemen in jouw verklaringen.

Wat betreft de opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud, die je op 26 februari 2024 bezorgde, corrigeer je je geboortedatum die foutief stond genoteerd in het verslag, en herhaal je de drie namen van jouw paternale ooms. Deze opmerkingen veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen, gezien deze elementen niet ter sprake komen in de argumentatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikel 47 van het EU-Handvest;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker stelt vooreerst dat er onvoldoende rekening werd gehouden met zijn jonge leeftijd als bijzondere procedurele nood. De genomen maatregelen betreffen kennelijk allen louter het verloop van het persoonlijk onderhoud. Echter was het van belang om verzoekers jonge leeftijd en maturiteit eveneens in acht te nemen bij de beoordeling van zijn verklaringen. Het was *in casu* van belang om rekening te houden met het gegeven dat verzoeker aankwam toen hij slechts dertien jaar oud was, en dat hij zeer jong was op het moment dat zijn problemen zich voordeden (ongeveer tien jaar) en hij Somalië verliet. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat aan verzoeker dezelfde verwachtingen worden opgelegd als aan een volwassen verzoeker om internationale bescherming. Met het feit dat hij Somalië op tienjarige leeftijd verliet, dat hij een lange periode in een overvol vluchtelingenkamp woonde en een levensgevaarlijke reis naar Europa maakte zonder zijn moeder, en met het feit dat hij veertien jaar oud was op het moment van zijn persoonlijk onderhoud, wordt niet het minste rekening gehouden.

Verzoekers verklaringen zijn tevens duidelijk kinderlijk van aard. Verzoeker verliet Somalië toen hij slechts tien jaar oud was. Buiten naar school gaan, met zijn broertjes en zusjes spelen en hier en daar zijn moeder helpen met kleine taakjes (zoals de afwas doen), deed hij in Somalië niets. Dat de bestreden beslissing

hieraan geen geloof hecht is onbegrijpelijk en absurd. Bovendien is deze conclusie geenszins gebaseerd op objectieve, maar op louter subjectieve elementen.

Daarenboven gaf verzoeker wel degelijk informatie over zijn dorp en het leven onder Al-Shabaab. De *protection officer* stelde verder geen enkele vraag over verzoekers dorp. Met het oog op de samenwerkingsplicht, die ook geldt voor de commissaris-generaal, kan er nochtans redelijkerwijze verwacht worden dat er, indien er tijdens het persoonlijk onderhoud nog onduidelijkheden blijken te bestaan, aan een vijftienjarig kind bijkomende vragen worden gesteld om meer duidelijkheid te bekomen, alvorens een negatieve beslissing te nemen die volledig gebaseerd is op deze onduidelijkheden. Enige andere interpretatie waarbij de verantwoordelijkheid volledig op de schouders van een kind wordt gelegd, en er van zijn verwacht wordt dat hijzelf weet wat de commissaris-generaal van zijn verwacht en welke informatie hij precies dient aan te brengen zonder dat hij hierover enige indicatie krijgt, is immers niet in overeenstemming met het beginsel van het hoger belang van het kind.

Verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn vrees worden niet ernstig geanalyseerd, omwille van het feit dat de bestreden beslissing, verkeerdelijk, oordeelde dat geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers regio van herkomst.

Het feit dat de recente regio van verblijf van verzoeker bestreden wordt, kan geen invloed hebben op de beoordeling van verzoekers vrees bij terugkeer. Immers, blijkt uit landeninformatie dat Al-Shabaab wel degelijk massaal kinderen rekruteert, in héél Somalië. verzoekers verklaringen over gedwongen rekrutering komen bovendien volledig overeen met de beschikbare informatie hieromtrent.

Daarbij besluit de bestreden beslissing nog dat verzoeker bij terugkeer naar Somalië nog wel over een familiaal netwerk beschikt. Deze conclusie is te gek voor woorden. verzoekers vader verliet het dorp, en zijn grootmoeder bevindt zich in Kenia. Daarenboven bracht de verzoeker reeds één jaar door in België en gaat hij naar school. Verzoeker citeert landeninformatie met betrekking tot terugkeerders zonder familiaal netwerk.

In ondergeschikte orde meent verzoeker in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming. Verzoeker haalt hierbij landeninformatie aan die wijst op de precare veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst en de humanitaire situatie doorheen Somalië.

3.1.2. Ter terechtzitting van 18 oktober 2024 legde verzoeker een bewijs neer van zijn regularisatie ten gevolge van een procedure in het kader van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. Verzoeker toont niet aan dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat aan hem dezelfde verwachtingen werden opgelegd als een volwassen verzoeker om internationale bescherming. De Raad merkt vooreerst op dat tijdens de procedure rekening werd gehouden met verzoekers minderjarigheid. Vooreerst werd een fiche opgemaakt "*niet-begeleide minderjarige vreemdeling*" die een eerste screening uitvoert naar bijzondere noden of kwetsbaarheden. Ook uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker op een aangepaste wijze werd begeleid en alle kansen werd geboden om de relevante aspecten van zijn verzoek om internationale bescherming toe te lichten. In elk geval kan uit het verloop van het persoonlijk onderhoud met verzoeker, die werd bijgestaan door zijn advocaat, worden afgeleid dat hij werd ondervraagd door een gespecialiseerde *protection officer* en dat hem gepaste vragen werden gesteld. Minstens toont verzoeker niet concreet aan dat bij de behandeling van het verzoek geen rekening werd gehouden met zijn minderjarigheid. En de bestreden beslissing stelt uitdrukkelijk dat er bij de beoordeling van verzoekers verklaringen rekening gehouden werd met diens jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in zijn land van herkomst. Tot slot wijst de bestreden beslissing de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie er uitdrukkelijk op dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 van toepassing is. Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van verzoekers verklaringen en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met de jeugdige leeftijd en persoonlijke omstandigheden van verzoeker. In het verzoekschrift wordt gewag gemaakt van een kwetsbare mentale toestand, doch deze blijkt beperkt tot een blote bewering.

3.4. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst daar er in het kader van het verzoek om internationale bescherming van zijn moeder geen geloof werd gehecht aan eenzelfde voorgehouden herkomst (i) en verzoeker zijn verklaringen niet volstaan om zijn herkomst te onderschrijven, mede gelet op de beoordeling die werd gemaakt in het kader van het verzoek om internationale bescherming van zijn moeder (ii).

De Raad merkt op dat in het kader van de moeder van verzoeker een met gezag van gewijsde beklede beoordeling werd gevolgd waarin werd gesteld dat er geen geloof kon worden gehecht aan de voorgehouden herkomst van de moeder van verzoeker (RvV 30 mei 2022, nr. 273 389). Gelet op het feit dat verzoeker verklaart dat hij voor zijn vertrek samen met zijn moeder in eenzelfde dorp woonde, en in eenzelfde periode en om dezelfde redenen vertrok uit de regio, wordt de beoordeling die werd gemaakt in hoofde van zijn moeder meegenomen in de beoordeling van voorliggend verzoek. Het feit dat er geen geloof werd gehecht aan de herkomst van de moeder van verzoeker maakt dan ook dat de geloofwaardigheid van verzoeker inzake zijn herkomst ernstig in vraag wordt gesteld. Dit temeer daar verzoeker een bijzonder jonge leeftijd had bij zijn vertrek uit Somalië, waardoor er van hem maar een zeer beperkte kennis kan worden verwacht en de verklaringen van zijn moeder des te meer van belang zijn. In die zin kan de Raad verzoeker bijtreden dat verzoeker geen verdere vragen werden gesteld over bijvoorbeeld zijn dorp. Dit zou immers toch geen verdere relevantie hebben voor de beoordeling van de herkomst, zelfs indien verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud vijftien jaar oud is. Een zulke redenering wordt bijgetreden door de zeer summierse verklaringen die verzoeker aflegde, waarover de bestreden beslissing terecht het volgende stelde:

“Ook op basis van jouw eigen verklaringen weet je niet te overtuigen wat betreft jouw herkomst uit Kurto. Jij geeft eveneens aan een Somaliër uit Kurto te zijn en nooit elders in Somalië te hebben gewoond (zie CGVS, p. 5). Je verklaart dat je uit Somalië vertrok eind 2019 (zie verklaring DVZ d.d. 02/06/2023). Wanneer je wordt gevraagd jezelf voor te stellen en te vertellen hoe jouw leven eruit zag in Somalië en wat je daar zoal deed, stel je dat je woonde met je moeder, je vader, je oma en de moeder van je moeder, en dat je naar een Koranschool ging in de buurt en tijdens de pauze ging spelen met andere kinderen (zie CGVS, p. 4). Daarna ga je in op de problemen die jij en jouw familie daar had met Al-Shabaab (ibid.). Wanneer je aangespoord wordt om meer te vertellen over jouw dagelijkse leven in het dorp, verklaar je enkel opnieuw dat je naar een Koranschool ging, dat je soms thuis bleef en soms met andere kinderen speelde (ibid.). Jouw verklaringen over jouw dagelijkse leven reiken niet verder dan dat.

Wanneer je gevraagd wordt om uit te leggen hoe jouw dorpje eruit zag, stel je dat er één asfaltweg is, de moskee en de school aan één kant en het ziekenhuis, jullie huis en het meer aan de andere kant (zie CGVS, p. 11). Je noemt één clan die in het dorpje wonen en je beschrijft de omgeving als rood zand vol met bomen en velden met mais, cowpeas en ambulo (ibid.). Over Al-Shabaab stel je dat zij regels oplegden zoals specifieke kapsels en kledij en het verbod op gsm's (zie CGVS, p. 8). Bovenstaande door jou afgelegde (summiere) verklaringen over jouw vermeende geboortedorp en woonplaats Kurto, district Wajid provincie Bakool, weten dan ook geen afbreuk te doen aan de eerdere beoordeling van het CGVS d.d. 25 november 2021 (bevestigd door de RvV op 30 mei 2022) in het kader van de asielaanvraag van jouw moeder, namelijk dat er geen geloof kan worden gehecht aan jouw moeder haar voorgehouden afkomst uit Kurto in Somalië, en aldus ook niet aan de afkomst van haar minderjarige kinderen - waaronder jouzelf - uit voornoemd dorp.”

Gelet op de jonge leeftijd van verzoeker en de kennis die redelijkerwijze van hem kan worden verwacht, acht de Raad de vraagstelling en de daar bijhorende beoordeling pertinent en voldoende om, mede gelet op de vaststellingen volgende uit het verzoek van zijn moeder, tot de conclusie te komen dat er geen geloof kan worden gehecht aan de herkomst van verzoeker. Het verweer van verzoeker dat zijn verklaringen te streng werden beoordeeld, of hij te oppervlakkig werd bevraagd, kan dan ook niet worden gevolgd.

Vervolgens merkt de bestreden beslissing terecht op dat de vrees van verzoeker niet geloofwaardig is:

“Gelet op de ongeloofwaardigheid van jouw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door jou ingeroepen (mogelijke toekomstige) problemen aldaar, die er onlosmakelijk mee verbonden zijn. Je stelt dat Al-Shabaab jou wilde rekruteren (zie CGVS, p. 7). Echter, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat jij voor jouw komst naar België in Kurto (Bakool, Somalië) hebt verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich volgens jouw verklaringen in deze regio zouden hebben voorgedaan. Jouw ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot jouw herkomstregio ondermijnen jouw vrees voor rekrutering, vermits je niet hebt aangetoond werkelijk recent uit een gebied afkomstig te zijn waarover Al-Shabaab de controle heeft. Je haalt bovendien geen vrees aan die niet gelinkt is aan Al-Shabaab.”

Verzoeker haalt in zijn verzoekschrift algemene landeninformatie aan met betrekking tot de gedwongen rekrutering in Somalië. Hiermee doet hij echter geen afbreuk aan de gevolgtrekking van de bestreden beslissing, die terecht stelt dat het gebrek aan een geloofwaardig inzicht in zijn persoonlijke en familiale

situatie, in het kader van een ongeloofwaardige herkomst, maakt dat er geen geloof kan worden gehecht aan een eventuele problematiek die zich aldaar zou voordoen.

Tot slot overweegt de bestreden beslissing het volgende inzake het familiaal netwerk van verzoeker:

“Het CGVS dient daarbij op te merken dat je, door geen zicht te geven op jouw eigen recente herkomst, je ook geen zicht geeft op de werkelijke verblijfplaatsen van jouw familie. Je stelt dat je vader gevlucht is (zie CGVS, p. 5), dat je ooms hebt langs vaderszijde en langs moederszijde maar dat je niet weet waar ze nu wonen (ibid.) en dat er ook neven en nichten in het dorp woonden (zie CGVS, p. 6). Je stelt dat je hier in België geen contact meer hebt met jouw familie (ibid.). Gezien je ongeloofwaardige verklaringen over jouw eigen verblijfplaatsen, kan er weinig geloof worden gehecht aan jouw verklaring dat je niets meer hebt vernomen van jouw familie. Bovendien is het niet aannemelijk dat noch jij, noch je broers, zussen of moeder contact zouden hebben gehouden met familie na hun vertrek uit Somalië. Het CGVS dient dan ook te besluiten dat jij bij terugkeer wel nog over een familiaal netwerk beschikt dat je zou kunnen opvangen.”

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat zijn vader en grootmoeder zich in Kenia bevinden maar biedt hiertoe geen enkele duiding of bewijsstuk. Bijgevolg blijft verzoekers verweer op dit punt beperkt tot een blote bewering. Een zulks verweer vermag geen afbreuk te doen aan de gevolgtrekking van de bestreden beslissing.

Voorts haalt verzoeker algemene landeninformatie aan met betrekking tot de stigmatisering van terugkeerders. Het aanhalen van algemene landeninformatie, zonder deze op een concrete wijze aan de persoon van verzoeker te verbinden, kan niet leiden tot de vaststelling van een gegronde vrees in hoofde van verzoeker.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissarisgeneraal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP